

Voir Note explicative
See Explanatory Note
Zob. Informacja wyjaśniająca (POL)

Numero de dossier File – number Numer skargi
--

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
EUROPEJSKI TRYBUNAŁ PRAW CZŁOWIEKA

Conseil de l'Europe - *Council of Europe* - Rada Europy
Strasbourg, France
Strasburg, Francja

REQUETE
APPLICATION
SKARGA

Présentée en application de l'article 34 de la Convention européenne des Droits de l'Homme,
ainsi que des articles 45 et 47 du Règlement de la Cour

*under Article 34 of the European Convention on Human Rights
and Rules 45 and 47 of the Rules of Court*

**na podstawie Artykułu 34 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka
oraz Artykułu 45 i 47 Regulaminu Trybunału**

IMPORTANT: La Présente requête est un document juridique et peut affecter vos droits et obligations.

This application is a formal legal document and may affect your rights and obligations

UWAGA: Formularz niniejszy jest oficjalnym dokumentem prawnym i może mieć wpływ na Państwa prawa i obowiązki.

**I LES PARTIES
THE PARTIES
STRONY**

**A. LE REQUÉRANT/REQUÉRANTE
THE APPLICANT
SKARŻĄCY/SKARŻĄCA**

(Renseignements à fournir concernant le requérant/la requérante et son/sa représentant(e) éventuel(le))

(Fill in the following details of the applicant and the representative, if any)

(Należy przedstawić informacje dotyczące skarżącego/skarżącej i ewentualnie jego/jej reprezentanta/reprezentantki)

1. Nom de famille 2. Prénom
Surname / Nazwisko *First name(s) / Imię (imiona)*
- Sexe: masculin/féminin Sex: male/female Płeć: mężczyzna/kobieta
3. Nationalité 4. Profession
Nationality / Narodowość *Occupation / Zawód*
5. Date et lieu de naissance
Date and place of birth / Data i miejsce urodzenia
6. Domicile
Permanent address / Stały adres zamieszkania
7. Tel. No. / Numer telefonu
8. Adresse actuelle (si différente de 6.)
Present address (if different from 6.) / Aktualny adres (jeśli inny niż podany w pkt 6)
9. Nom et prénom du/de la représentant(e)*
Name of representative / Imię i nazwisko reprezentanta/reprezentantki**
10. Profession du/de la représentant(e)
Occupation of representative / Zawód reprezentanta/reprezentantki
11. Adresse du/de la représentant(e)
Address of representative / Adres reprezentanta/reprezentantki
12. Tel. No. / Numer telefonu Fax No. / Numer faksu

**B. LA HAUTE PARTIE CONTRACTANTE
THE HIGH CONTRACTING PARTY
WYSOKA UKŁADAJĄCA SIĘ STRONA**

(Indiquer ci-après le nom de l'Etat/des Etats contre le(s)quel(s) la requête est dirigée)

(Fill in the name of the State(s) against which the application is directed)

(Należy podać nazwę Państwa/Państw, przeciwko któremu/którym skierowana jest skarga)

13. RZECZPOSPOLITA POLSKA

* Si le/la requérant(e) est représenté(e), joindre une procuration signée par le/la requérant(e) en faveur du/de la représentant(e)

* A form of authority signed by the applicant should be submitted if a representative is appointed

*** Jeżeli skarżący/skarżąca ustanowił/a adwokata lub inną osobę do reprezentowania go/jej, należy załączyć podpisany formularz pełnomocnictwa**

II EXPOSÉ DES FAITS STATEMENT OF THE FACTS OŚWIADCZENIE DOTYCZĄCE STANU FAKTYCZNEGO

(Voir chapitre II de la note explicative)
(See Part II of the Explanatory Note
(Zob. Informacja wyjaśniająca, Część II)

14.

Zasady przyznawania, ustalania, wysokości i wypłaty świadczeń emerytalnych w stosunku do funkcjonariuszy mundurowych, w tym byłych funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa reguluje ustawa z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. Nr 8, poz. 67 t.j. ze zm.), zwana dalej „ustawą o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy”.

Powyższe kwestie w odniesieniu do żołnierzy zawodowych uregulowane są w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz.U. 2004 Nr 8, poz. 66 t.j. ze zm.), zwana dalej „ustawą o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy”.

Wskazane ustawy regulują zasady nabywania prawa do świadczeń emerytalnych i rentowych w sposób odrębny od ogólnych zasad, które wynikają z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych, uregulowanych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 2009 Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Przepisy powyższych ustaw przewidują, że **emerytura dla żołnierza lub funkcjonariusza przysługuje po 15 latach służby. Wynosi ona 40 % podstawy wymiaru i wzrasta, za każdy dalszy rok służby o 2,6 % podstawy wymiaru.** W szczególnych warunkach wskazanych przez ustawę, emerytura ulega podwyższeniu albo obniżeniu.

W dniu 23 stycznia 2009 r. Sejm RP uchwalił ustawę o zmianie ustawy o zaopatrzeniu żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. Nr 24, poz. 145), zwaną dalej „ustawą zmieniającą”.

Uchwalona nowelizacja obu ustaw dokonała obniżenia świadczeń emerytalnych członków Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego (WRON) oraz funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz.U. 2007 Nr 63, poz. 425 ze zm.), tj. funkcjonariuszy zatrudnionych w następujących służbach i organach:

- 1) Resort Bezpieczeństwa Publicznego Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego;

- 2) Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego;
- 3) Komitet do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego;
- 4) jednostki organizacyjne podległe organom, o których mowa w pkt 1-3, a w szczególności jednostki Milicji Obywatelskiej w okresie do dnia 14 grudnia 1954 r.;
- 5) instytucje centralne Służby Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz podległe im jednostki terenowe w wojewódzkich, powiatowych i równorzędnych komendach Milicji Obywatelskiej oraz w wojewódzkich, rejonowych i równorzędnych urzędach spraw wewnętrznych;
- 6) Akademia Spraw Wewnętrznych;
- 7) Zwiad Wojsk Ochrony Pogranicza;
- 8) Zarząd Główny Służby Wewnętrznej jednostek wojskowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz podległe mu komórki;
- 9) Informacja Wojskowa;
- 10) Wojskowa Służba Wewnętrzna;
- 11) Zarząd II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego;
- 12) inne służby Sił Zbrojnych prowadzące działania operacyjno-rozpoznawcze lub dochodzeniowo-śledcze, w tym w rodzajach broni oraz w okręgach wojskowych.

Ustawa zmieniająca wprowadziła różnice pomiędzy sposobem obliczania wysokości emerytury za okresy służby w organach bezpieczeństwa a pozostałymi okresami służby.

Różnice polegają przede wszystkim na **obniżeniu podstawy wymiaru emerytury z 40% za przepracowanie 15 lat w służbach bezpieczeństwa państwa do 0,7% za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa w latach 1944-1990.**

Zmiany ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy odnoszą się wyłącznie do Członków Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego. Polegają one na wyłączeniu ogólnych zasad obliczania wysokości emerytury wojskowej określonych w art. 12-15 i wprowadzeniu oddzielnego mechanizmu o którym mowa w art. 15b znowelizowanej ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy. **Wysokość emerytury byłego członka WRON ustalana będzie przez pomnożenie ilości lat odbytej służby wojskowej po dniu 8 maja 1945 r. przez 0,7% podstawy wymiaru emerytury.** Innymi słowy po wysłużeniu 15 lat osobie takiej będzie przysługiwała emerytura w wysokości 10,5% podstawy wymiaru emerytury i za każdy następny rok będzie zwiększana o 0,7% podstawy wymiaru emerytury.

Były funkcjonariusz organów bezpieczeństwa państwa może żądać doliczenia okresów przepracowanych w latach 1944 – 1990 w ustawowo wskazanych służbach w pełnym wymiarze (tj. z zastosowaniem stawki 2,6%), jeżeli udowodni że przed 1990 r., bez wiedzy przełożonych, podjął współpracę i czynnie wspierał osoby lub organizacje działające na rzecz niepodległości Państwa Polskiego (art. 15b ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy). Za dowody mogą służyć w tym wypadku informacje z IPN, wyroki skazujące, choćby nieprawomocne, za działalność polegającą na podjęciu, bez wiedzy przełożonych, czynnej współpracy z osobami lub organizacjami działającymi na rzecz niepodległości Państwa Polskiego i inne środki dowodowe przewidziane prawem (art. 15b ust. 4 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy).

Na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy zmieniającej, **zmiana sposobu wyliczania wysokości emerytury nastąpiła z dniem 1 stycznia 2010 r. Organy właściwe do ustalania prawa do emerytury zobowiązane są do wydawania z urzędu decyzji ustalających prawo oraz wysokość świadczenia na nowych zasadach. Złożenie odwołania od decyzji do sądu nie wstrzymuje jej wykonania.** Ponadto w przypadkach, gdy organy emerytalno-rentowe dokonają obniżenia świadczeń emerytalnych po dniu 1 stycznia 2010 r. zobowiązane są czynić to z mocą wsteczną (wraz z odpowiednią korektą świadczeń wypłaconych po 1 stycznia 2010 r. z obowiązkiem zwrotu nadpłaty), albowiem zmiany wywołane ustawą z dnia 23 stycznia 2009 r. nastąpią *ex lege*, a decyzje ustalające mają charakter deklaratoryjny, tj. potwierdzają istniejący stan prawny, który powstał na mocy ustawy zmieniającej.

We wniosku z dnia 23 lutego 2009 r. grupa posłów Sejmu RP zwróciła się do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie niezgodności ustawy zmieniającej z art. 2, art. 10, art. 18, art. 30, art. 31 ust. 3, art. 32 oraz art. 45 Konstytucji. Zdaniem wnioskodawcy, ustawa zmieniająca narusza konstytucyjne zasady: ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, ochrony praw nabytych i zasady sprawiedliwości społecznej, zasady podziału władzy, równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji oraz proporcjonalności ograniczeń wolności i praw jednostki w kontekście prawa do zabezpieczenia społecznego, przyrodzonej i niezbywalnej godności człowieka, zasadę domniemania niewinności oraz prawa do sądu.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 24 lutego 2010 r. (sygn. K 6/09) orzekł, iż:

- 1) art. 15b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy jest zgodny z art. 2, art. 10, art. 30 i art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 42 Konstytucji, a także, że w zakresie, w jakim przewiduje, że emerytura osoby, która była członkiem Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego wynosi 0,7% podstawy wymiaru za każdy rok służby w Wojsku Polskim po dniu 8 maja 1945 r. do dnia 11 grudnia 1981 r., jest niezgodny z art. 32 Konstytucji;
- 2) art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy jest zgodny z art. 2, art. 10, art. 30, art. 32 i art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 42 Konstytucji;
- 3) art. 13 ust. 1 pkt 1b ustawy wskazanej w pkt 2 zgodny z art. 2, art. 10, art. 30, art. 32 i art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 42 Konstytucji;
- 4) art. 15b ust. 1 ustawy powołanej w punkcie 2 jest zgodny z art. 2, art. 10, art. 30, art. 32 i art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 42 Konstytucji.

Trybunał uznał zatem, iż regulacja obniżająca emerytury członkom Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego, w zakresie, w jakim przewiduje, że emerytury te wynoszą 0,7% podstawy wymiaru za każdy rok służby w Wojsku Polskim po dniu 8 maja 1945 r. do dnia 11 grudnia 1981 r., jest niezgodna z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa. Pozostałe kwestionowane przepisy, według Trybunału Konstytucyjnego nie naruszają konstytucji.

Wobec wydania, zgodnie z przepisem art. 3 ust. 2 ustawy zmieniającej, z urzędu przez *Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji* decyzji z dnia

15 października 2009 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej, znak ZER-SWI/66/8909/09/WA, skarżący w dniu 2 listopada 2009 r. wniósł odwołanie od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego w Warszawie. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia oddalił odwołanie skarżącego.

Następnie, w dniur. skarżący wniósł apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie oddalającego odwołanie skarżącego. Sąd Apelacyjny, wyrokiem z dnia r.

W związku z powyższym, w dniu ... r. skarżący wniósł skargę kasacyjną/skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia do Sądu Najwyższego od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia r. w przedmiocie.....

W dniu ... r., po rozpoznaniu skargi kasacyjnej/skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy wydał

Tym samym, wobec wyczerpania wszystkich służących skarżącemu w przedmiotowej sprawie środków prawnych, niniejszym skarżący przedstawia sprawę do rozstrzygnięcia Europejskiemu Trybunałowi Praw Człowieka w Strasburgu.

III EXPOSÉ DE LA OU DES VIOLATION(S) DE LA CONVENTION ET/OU DES PROTOCOLES ALLÉGUÉE(S), AINSI QUE DES ARGUMENTS À L'APPUI STATEMENT OF ALLEGED VIOLATION(S) OF THE CONVENTION AND/OR PROTOCOLS AND OF RELEVANT ARGUMENTS
OŚWIADCZENIE O DOMNIEMANYCH NARUSZENIACH KONWENCJI I/LUB PROTOKOŁÓW WRAZ Z UZASADNIENIEM

(Voir chapitre III de la note explicative)
(See Part III of the Explanatory Note)
(Zob. Informacja wyjaśniająca, Część 111)

15.

Niniejszym, na podstawie artykułu 34 Konwencji z dnia 4 listopada 1950 r. o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (zwanej dalej „Konwencją”), działaniu władzy publicznej Rzeczypospolitej Polskiej, w postaci uchwalenia ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. Nr 24, poz. 145), opisanemu w pkt II Skargi, zarzucam naruszenie:

1. przepisu artykułu 6 Konwencji – „prawo do rzetelnego procesu sądowego” oraz przepisu artykułu 13 Konwencji – „prawo do skutecznego środka odwoławczego” poprzez wprowadzenie przepisu stanowiącego, iż złożenie do sądu ubezpieczeń społecznych odwołania od decyzji organu emerytalnego ustalającej prawo oraz wysokość świadczenia na nowych zasadach – nie wstrzymuje wykonania tejże decyzji (art. 3 ust. 1 *in fine* oraz ust. 2 *in fine* ustawy zmieniającej);
2. przepisu artykułu 14 Konwencji – „zakaz dyskryminacji” poprzez rażące obniżenie emerytur byłych funkcjonariuszy służb bezpieczeństwa w stosunku do funkcjonariuszy po raz pierwszy zatrudnionych po roku 1990;
3. przepisu artykułu 1 Protokołu Nr 1 z dnia 20 marca 1952 r. do Konwencji (zwanego dalej „Protokołem nr 1”) – „ochrona własności” poprzez odebranie słusznie nabytych uprawnień emerytalnych funkcjonariuszom służb ochrony państwa oraz członkom WRON.

UZASADNIENIE

1. **NARUSZENIE ARTYKULU 6 KONWENCJI – PRAWO DO RZETELNEGO PROCESU SADOWEGO ORAZ ARTYKULU 13 KONWENCJI – PRAWO DO SKUTECZNEGO ŚRODKA ODWOŁAWCZEGO**

Artykuł 6 Konwencji stanowi, że każdy ma prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia jego sprawy w terminie przez niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony ustawą przy rozstrzygnięciu o jego prawach i obowiązkach o charakterze cywilnym albo o zasadności każdego oskarżenia w wytoczonej przeciwko niemu sprawie karnej.

Zagwarantowane w powyższym przepisie Konwencji prawo – jest niezwykle istotnym elementem demokratycznego państwa prawa, którego ochronę Rada Europy obrała za cel ustanawiając Konwencję (Preambuła Konwencji).

Powyższe znajduje wyraz w wyroku Trybunału, w sprawie Golder przeciwko Wielkiej Brytanii, gdzie stwierdzono, że art. 6 jest odbiciem istotnej zasady leżącej u podstaw Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, a mianowicie zasady rządów prawa. W Preambule Konwencji, państwa-strony powołują się na tę zasadę, jako na wspólne dziedzictwo.

Z zasady tej wynika prawo dostępu do sądu, uzupełnione przez gwarancje zawarte w przepisie art. 6 ust. 1 Konwencji dotyczące organizacji i składu sądu oraz sposobu prowadzenia postępowania. Całość tworzy **prawo do rzetelnego procesu sądowego. Za element tego prawa uznaje się prawo do skutecznego środka odwoławczego**, zagwarantowane w przepisie art. 13 Konwencji.

Zgodnie z przepisem art. 13 Konwencji, **każdy, czyje prawa i wolności zawarte w Konwencji zostały naruszone, ma prawo do skutecznego środka odwoławczego do właściwego organu państwowego także wówczas, gdy naruszenia dokonały osoby wykonujące swoje funkcje urzędowe.**

Artykuł 13 Konwencji gwarantuje dostępność skutecznego środka odwoławczego na poziomie krajowym, pozwalającego postawić zarzut naruszenia praw i wolności zapisanych w Konwencji, niezależnie od formy, w jakiej są one zagwarantowane w wewnętrznym porządku prawnym. Zgodnie z ustalonym w orzecznictwie Trybunału poglądem (orzeczenie *Gebremedhin v. Francja* z 26 kwietnia 2007 r. – skarga nr 25389/05, §58), **środek odwoławczy nie odpowiada wymaganiam przepisu art. 13 Konwencji, jeśli nie pozwala zawiesić wykonania zakwestionowanej decyzji. Z wymogu jego skuteczności wynika bowiem, że ma on uniemożliwić wykonanie decyzji sprzecznej z Konwencją, której skutki mogą okazać się nieodwracalne. Wykonanie decyzji bez czekania na zbadanie przez właściwe władze jej zgodności z Konwencją narusza zatem przepis art. 13 Konwencji.**

Jak wskazuje art. 6 Konwencji, przepis ten ma zastosowanie przy rozstrzyganiu o prawach i obowiązkach o charakterze cywilnym oraz o zasadności oskarżenia w sprawach karnych. Zgodnie z głosami doktryny oraz orzecznictwa, **przepis ten ma bezspornie zastosowanie do spraw o świadczenia z ubezpieczeń społecznych – objęte są nim wszystkie bez wyjątku spory dotyczące rent i emerytur. Bez wątplenia zatem, państwo polskie powinno zagwarantować prawo do rzetelnego procesu sądowego (w tym skutecznego środka odwoławczego) w sporach wynikłych z prawa do zabezpieczenia społecznego żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych.**

Jednakże, znowelizowane w dniu 16 marca 2009 r.: **ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy oraz ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy nie zapewniają byłym funkcjonariuszom służb ochrony bezpieczeństwa państwa oraz członkom WRON należytego poszanowania prawa do rzetelnego procesu sądowego.**

Przepis art. 3 ust. 1 *in fine* oraz ust. 2 *in fine* ustawy zmieniającej stanowi, iż **złożenie do sądu ubezpieczeń społecznych odwołania od decyzji organu emerytalnego ustalającej, w stosunku do byłego funkcjonariusza organów bezpieczeństwa państwa oraz członka Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego prawo oraz wysokość świadczenia na nowych zasadach – nie wstrzymuje wykonania tejże decyzji.** Wynika z tego, że decyzja ta staje się jakby „natychmiast wykonalna” i jej wykonalności

nie zawiesza nawet wniesienie środka odwoławczego, z natury swej suspensywnego. Taka regulacja, stawia osoby nią objęte w wyraźnie niekorzystnej, arbitralnie narzuconej pozycji.

W orzecznictwie dotyczącym polskich instrumentów lustracyjnych, Trybunał podkreśla, iż jeśli państwo decyduje się na wprowadzenie instrumentów służących rozliczeniu z przeszłością, musi zapewnić, że osoby, których one dotyczą będą dysponowały wszelkimi gwarancjami proceduralnymi, mieszczącymi się w pojęciu sprawiedliwości proceduralnej, czy rzetelnego procesu, jak również musi szanować normy wynikające z zasady demokratycznego państwa prawnego oraz podstawowe prawa i wolności człowieka (wyrok ETPC z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie Matyjek przeciwko Polsce – skarga nr 38184/03; wyrok z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie Bobek przeciwko Polsce – skarga nr 68761/01, wyrok z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie Turek przeciwko Słowacji – skarga nr 57986/00).

Zapewnienie możliwości przeprowadzenia na żądanie strony weryfikacji wydanego rozstrzygnięcia przez sąd stanowi istotną gwarancję praw jednostki, gdyż zapewnia rozpoznanie sprawy przez niezawisły, bezstronny sąd. Prawo to jest o tyle ważniejsze, o ile dąży do usunięcia skutków niezgodnej z prawem decyzji wydanej przez organy administracji publicznej. Zaskarżenie decyzji organu emerytalnego z urzędu ustalającej, na mocy art. 3 ustawy zmieniającej, prawo oraz wysokość świadczenia emerytalnego nie wstrzymuje wykonania tej decyzji. Jeżeli decyzja ta w istocie okaże się być wadliwa, co zostanie następnie stwierdzone przez sąd, jej skutki mogą być nieodwracalne. Wtedy skorzystanie z wniesionego środka odwoławczego nie można nazwać skutecznym. Nie zmienia to bowiem sytuacji ofiary naruszenia prawa.

Obowiązkiem państwa jest zapewnienie przestrzegania podstawowych założeń konstytucyjnych demokratycznego państwa prawnego, wyrażonych m.in. w Konwencji, w szczególności w art. 6 oraz 13. W przedmiotowym stanie prawnym, jednostka objęta zakresem podmiotowym znowelizowanych ustaw zostaje narażona na zagrożenia płynące z wadliwego funkcjonowania organów administracji publicznej. **Korzystanie bowiem ze środka odwoławczego, aby można go było uznać za skuteczny, nie może być w nieuzasadniony sposób utrudnione przez działania lub zaniechania organów państwa** (orzeczenie *Iatridis v. Grecja* z 25 marca 1999 r.).

Ponadto, uchwalona ustawa zmieniająca narusza zagwarantowaną przez Konwencję **zasadę domniemania niewinności**. Zasada ta jest jednym z elementów rzetelnego procesu sądowego w sprawach karnych w rozumieniu ust. 1 art. 6 konwencji. Rola domniemania niewinności jest znacznie szersza i wychodzi poza zakres gwarancji proceduralnych w postępowaniu karnym. **Zasada ta zapewnia ochronę jednostki przed traktowaniem jej przez organa i funkcjonariuszy państwa jako winnego przestępstwa przed stwierdzeniem tego przez sąd.**

W przedmiotowej sprawie, **ustawa zmieniająca wprowadziła domniemanie winy, uznając, że wszystkie osoby pełniące służbę w organach bezpieczeństwa państwa oraz członkowie WRON nie zasługują na uprawnienia wynikające z emerytur mundurowych.** Jest to zatem **klasyczny przejaw stosowania odpowiedzialności zbiorowej.** Zgodnie z ustalonym orzecznictwem Trybunału, zamach na domniemanie niewinności może być spowodowany nie tylko przez sędziego lub sąd, ale również przez inne władze publiczne (orzeczenie *Allenet de Ribemont v. Francja* z 10 lutego 1995 r., § 35-36; *Daktaras v. Litwa* z 10 października 2000 r., Izba (Sekcja III), skarga nr 42095/98, § 41-42; *Y.B. i inni v. Turcja* z 28 października 2004 r., Izba (Sekcja III), skargi nr 48173/99 i 48319/99, § 43-44; *Abdulkerim Arslan v. Turcja* z 20 września 2007 r., Izba (Sekcja III), skarga nr 67136/01, § 20).

Uchwalone zmiany skutkują powstaniem dotkliwych dolegliwości prawnych i finansowych wobec byłych funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa za służbę lub pracę legalną w czasie jej wykonywania, a częstokroć narzuconą przez władze państwowe. **Ustawodawca wprost założył, że wszyscy funkcjonariusze odbywający służbę przed rokiem 1990 byli przestępcami i zasługują na „karę” w postaci istotnego ograniczenia uprawnień emerytalnych.**

Ustawa w swym brzmieniu wskazuje na wprowadzenie takiego domniemania, gdyż zgodnie z art. 15b ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy może być ono obalone, gdy funkcjonariusz udowodni, że działał na rzecz niepodległości państwa. Wtedy zarazem funkcjonariusz organów bezpieczeństwa państwa może żądać doliczenia okresów przepracowanych w latach 1944-1990 w SB i innych służbach w pełnym wymiarze (tj. z zastosowaniem stawki 2,6%). Domniemanie winy wynika również z brzmienia preambuły zawartej w ustawie zmieniającej oraz uzasadnienia do projektu ustawy. Część twierdzeń tam zawartych przesądza to, co powinno być uprzednio przedmiotem rozpoznania przez sąd w rzetelnym procesie.

W orzeczeniu w sprawie Bobek przeciwko Polsce (skarga nr 68761/01), Trybunał cytuje tekst Rezolucji Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy z dnia 27 czerwca 1996 r. nr 1096 (1996) w sprawie środków służących likwidacji spuścizny po totalitarnych systemach komunistycznych (zwanej dalej „Rezolucją”), w którym Zgromadzenie Parlamentarne „zauważa, iż określone państwa uznały za konieczne wprowadzenie środków o charakterze administracyjnym, takich jak ustawa lustracyjna lub dekomunizacyjna. Środki te mogą być uznane za zgodne ze standardami praworządnego państwa demokratycznego, gdy spełniają kilka kryteriów:

- odpowiedzialność jednostki, a nie odpowiedzialność zbiorowa i odpowiedzialność ta musi zostać udowodniona w każdej indywidualnej sprawie,
- prawo do obrony, zasada domniemania niewinności oraz prawo do odwołania się do sądu muszą być zagwarantowane,
- zemsta nigdy nie może być celem środków o charakterze administracyjnym, takich jak ustawa lustracyjna lub dekomunizacyjna”.

Jak wynika z powyższego, **ustawa zmieniająca jawnie narusza zasadę prawa do rzetelnego procesu, w tym prawa do skutecznego środka odwoławczego oraz zasadę domniemania niewinności** wyrażone w art. 6 oraz 13 Konwencji.

2. NARUSZENIE ARTYKULU 14 KONWENCJI – ZAKAZ DYSKRYMINACJI

Uchwalenie ustawy zmieniającej narusza również art. 14 Konwencji, który stanowi, iż korzystanie z praw i wolności wymienionych w Konwencji powinno być zapewnione bez dyskryminacji wynikającej z takich powodów jak płeć, rasa, kolor skóry, język, religia, przekonania polityczne i inne, pochodzenie narodowe lub społeczne, przynależność do mniejszości narodowej, majątek urodzenie bądź z jakichkolwiek innych przyczyn.

Lista niedopuszczalnych podstaw dyskryminacji nie jest wyczerpująca. W orzecznictwie można znaleźć wiele sytuacji kwalifikowanych jako "inne przyczyny" (*other status*). **Różnica traktowania jest dyskryminująca, jeśli nie ma obiektywnego i racjonalnego uzasadnienia. Dochodzi do niej również, gdy państwo bez obiektywnego i racjonalnego uzasadnienia odmawia odmiennego traktowania osób, których sytuacja znacznie się różni.**

Zakaz dyskryminacji oznacza, iż wszystkie podmioty prawa, charakteryzujące się daną cechą istotną (relevantną) w równym stopniu, mają być traktowane równo, według jednakowej miary, bez zróżnicowań dyskryminujących i faworyzujących. W przedmiotowej sytuacji, cechą przesądzającą o podobieństwie podmiotów prawa do emerytury mundurowej jest fakt pełnienia przez te osoby służby mundurowej. Jeśli więc mamy do czynienia z kategorią podmiotów podobnych pod względem wskazanej cechy, to nie można różnicować ich sytuacji prawnej w zakresie związanym z tą cechą.

Zakaz dyskryminacji ma szczególnie, podstawowe znaczenie przy założeniach systemu ubezpieczeń społecznych. System ten oparty jest na przyznawaniu świadczeń wg pracy (głównie w stosunku do emerytów), ale także wg potrzeb (w szczególności w stosunku do osób pobierających renty inwalidzkie, renty rodzinne, powypadkowe). Nie może być natomiast oparty na ustalaniu ponoszenia winy w różnego rodzaju sytuacjach faktycznych. **Rozdzielanie świadczeń emerytalnych nie może następować w oparciu o subiektywne, historyczne wartościowanie etyczne wykonywanej pracy, zwłaszcza, gdy praca ta była częstokroć wbrew woli narzucana przez organy władzy państwowej.**

Ustawodawca, uchwalając ustawę zmieniającą uznał, że wszystkie osoby pełniące służbę w organach bezpieczeństwa państwa nie zasługują na równe traktowanie w zakresie zabezpieczenia społecznego. Zatem uregulowania tej ustawy w istotny sposób różnicują status funkcjonariuszy, którzy zostali pozytywnie zweryfikowani, a następnie ponownie zatrudnieni i tych, którzy nie pełnili służby w organach ochrony państwa przed rokiem 1990. Tego typu dywersyfikacja statusu prawnego emerytów nie znajduje uzasadnienia, bowiem obie grupy funkcjonariuszy charakteryzują te same cechy.

Postępowanie weryfikacyjne określone w uchwale Rady Ministrów nr 69 z dnia 21 maja 1990 r. w sprawie trybu i warunków przyjmowania byłych funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa do służby w Urzędzie Ochrony Państwa i w innych jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz zatrudniania ich w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (M.P. Nr 20, poz. 159) miało na celu zakwalifikowanie zweryfikowanych osób jako zdolnych do służby w Rzeczypospolitej Polskiej. Organy oceniały kwalifikacje moralne byłych funkcjonariuszy. Pozytywna opinia wydawana była, jeżeli stwierdzono, iż dana osoba w toku dotychczas wykonywanej służby nie dopuściła się naruszenia prawa, wykonywała swoje obowiązki służbowe w sposób nienaruszający praw i godności innych osób oraz nie wykorzystywała stanowiska służbowego do celów pozasłużbowych. Tym samym prawnie uznano, iż osoba taka nie naruszała prawa, nie działała przeciwko wolnościom i prawom innych osób oraz wolności Narodu Polskiego. Niczym nie różni się wobec tego etyczna przeszłość zawodowa grupy pozytywnie zweryfikowanych, a następnie ponownie zatrudnionych osób i tych, którzy po raz pierwszy podjęli pracę w organach ochrony państwa po roku 1990.

Wprowadzone ustawą zmieniającą zróżnicowanie jest istotne, gdyż znacząco obniża wysokość świadczeń emerytalnych przysługujących byłym funkcjonariuszom służb ochrony państwa w stosunku do funkcjonariuszy po raz pierwszy zatrudnionych po roku 1990. Dla pierwszej grupy świadczenie emerytalne oblicza się wg 0,7% podstawy – za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990 (art. 15b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym), natomiast dla drugiej – emeryturę stanowi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i świadczenie to wzrasta o 2,6% podstawy wymiaru – za każdy dalszy rok tej służby (art. 15 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym).

Ustawa zmieniająca drastycznie obniża wymiar podstawy emerytury z 2,6% do 0,7%. Jest to równoznaczne z zakwalifikowaniem okresu służby funkcjonariuszy ochrony bezpieczeństwa państwa

jako okresu nieskładkowego, co prowadzi do traktowania tych osób tak, jakby przed 1990 r. nie świadczyli jakiegokolwiek pracy.

W konsekwencji, świadczenie emerytalne funkcjonariuszy służb ochrony państwa, po odbyciu okresu służby równego liczbie lat wysłużonych przez funkcjonariuszy po raz pierwszy zatrudnionych po roku 1990, będzie istotnie niższe niż wysokość świadczenia emerytalnego tej drugiej grupy. Do dyskryminacji dochodzi wtedy, gdy brak obiektywnego i racjonalnego uzasadnienia różnicy traktowania, a więc jeśli różnica ta nie ma uprawnionego celu oraz brak rozsądnej proporcji między środkami a tym celem. **W przedmiotowej sytuacji należy stanowczo stwierdzić, że sytuacja funkcjonariuszy mundurowych w zakresie prawa do świadczeń emerytalnych, po wejściu w życie ustawy zmieniającej została oparta na rażącej dyskryminacji.**

3. NARUSZENIE ARTYKUŁU 1 PROTOKOŁU NR 1 DO KONWENCJI - OCHRONA WŁASNOŚCI

Protokół Nr 1, w przepisie art. 1 wprowadza zasadę ochrony własności. Zgodnie z tym przepisem, **każda osoba fizyczna i prawna ma prawo do poszanowania swego mienia. Nikt nie może być pozbawiony swojej własności, chyba że w interesie publicznym i na warunkach przewidzianych przez ustawę oraz zgodnie z ogólnymi zasadami prawa międzynarodowego.** Zasada ta stanowi jeden z podstawowych kanonów demokratycznego państwa prawnego. Zasada ta jest podstawą bezpieczeństwa prawnego obywateli, oparciem dla wiarygodności państwa i jego organów, a ponadto źródłem trwałości ukształtowanych przez normy prawne stosunków społecznych i prawnych.

Pojęcie własności użyte w Konwencji ma, zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa i doktryny, znacznie szerszy zakres, niż ten właściwy dla polskiego prawa rzeczowego, bardziej zbliżony do pojęcia mienia z art. 44 polskiego k.c., obejmującego własność i inne prawa majątkowe. Takim **prawem majątkowym jest również prawo do świadczeń emerytalnych**, które jest konstytucyjnym, wynikającym z prawa do zabezpieczenia społecznego prawem podmiotowym jednostki, w pełni zasługującym na ochronę prawną. Nie ulega wątpliwości, iż w sytuacji, **gdy prawo to zostało ustalone na podstawie ostatecznej decyzji administracyjnej – stoi na równi z prawem własności.** Mieści się ono zatem w zakresie zastosowania przepisu art. 1 Protokołu, gwarantującym ochronę własności.

Na ustawodawcy ciąży powinność zagwarantowania regulacji i procedur udzielających ochrony prawnej prawom majątkowym, a jednocześnie obowiązek powstrzymywania się od regulacji mających wpływ na pozbawienie ochrony prawnej lub mogących tę ochronę ograniczyć.

W przedmiotowej sytuacji, na podstawie art. 15b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, **funkcjonariusze służb bezpieczeństwa państwa zostali w części pozbawieni nabytego prawa do świadczeń emerytalnych, a tym samym naruszono art. 1 Protokołu.** Jednocześnie nie sposób uznać, że pozbawienie tych praw nastąpiło w interesie publicznym.

Trybunał rozpoznawał szereg spraw, które dotyczyły skarżących, którzy zostali pozbawieni świadczeń społecznych na podstawie zarzutów o współpracę z komunistycznymi organami bezpieczeństwa. Wskazano w nich, że chociaż osoby te zostały pozbawione specjalnych świadczeń emerytalnych, to nadal przysługiwało im prawo do standardowej emerytury, zgodnie z ogólnymi zasadami systemu ubezpieczeń społecznych i z tego powodu skargi zostały odrzucone (sprawa Gaygusuz przeciwko Austrii, Reports 1996-IV, s. 1141, §36; sprawa Rasmussen przeciwko Polsce – skarga nr 38886/05). W przedmiotowej sprawie, należy wskazać na fakt, iż **funkcjonariusze służb bezpieczeństwa państwa**

zostali pozbawieni prawa do emerytury w zakresie przekraczającym nawet próg wynikający z zasad polskiego powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych (wskaźnik – 1,3% podstawy wymiaru emerytury).

W przywoływanej przez skarżącego Rezolucji, zaleca się by osoby, które utraciły swoje stanowiska na podstawie ustaw o charakterze lustracyjnym, nie tracili nabytych uprawnień finansowych. Jeżeli jednak, w wyjątkowych sytuacjach istnieje konieczność redukcji niesłusznie przyznanych „sobie” przez „rządzące elity minionego reżimu” wyższych uprawnień emerytalnych, obniżenie to powinno nastąpić do zwykłego poziomu, tj. poziomu emerytur przysługujących zwykłym obywatelom. W przedmiotowej sytuacji, jak wskazano powyżej, **redukcja ta osiągnęła poziom daleko niższy, niż prawo do świadczeń emerytalnych wynikających z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych.** Jednocześnie należy podkreślić, iż wskazana Rezolucja zaleca zakończenie rozliczeń z okresem komunistycznym w ciągu 10 lat, który to termin upłynął 10 lat temu.

W przedmiotowej sprawie, funkcjonariusze organów bezpieczeństwa zostali arbitralnie i niezasadnie pozbawieni prawa do świadczeń emerytalnych, które nabyli w sposób przewidziany przepisami prawa, a tym samym naruszony został art. 1 Protokołu nr 1.

Co więcej, polski Trybunał Konstytucyjny w swoim orzecznictwie podkreśla, iż ochrona praw do świadczeń emerytalno-rentowych ma szczególne znaczenie ze względu na ich charakter, albowiem dotyczy osób, które z racji wieku nie są w stanie samodzielnie się utrzymać i tego typu świadczenia stanowią podstawę zabezpieczenia ich egzystencji.

Dla ochrony prawa do świadczeń emerytalnych, kluczowe znaczenie ma zasada wzajemności. Pracownik (funkcjonariusz) nabywa świadczenie wskutek przepracowania określonego prawem okresu. Utworzenie dla funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa odrębnego systemu emerytalnego podyktowane było faktem, że zostali oni zaliczeni do grup zawodowych związanych z dużym ryzykiem. Pod rządami znowelizowanych ustaw, wskutek pozbawienia ich w istotnej części prawa do świadczenia emerytalnego, funkcjonariusze ci nie mają zapewnionego godnego bytu, jakiego możnaby oczekiwać z zagwarantowanego prawa do zabezpieczenia społecznego.

Zgodnie z powyższym, należy stwierdzić, iż działanie Rzeczypospolitej Polskiej polegające na uchwaleniu ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. Nr 24, poz. 145) – stanowi pogwałcenie podstawowych praw człowieka zagwarantowanych w Konwencji i z tego powodu stanowi podstawę do nakazania przez Trybunał usunięcia dokonanych naruszeń oraz przyznanie słusznego zadośćuczynienia.

IV EXPOSÉ RELATIF AUX PRESCRIPTIONS DE L'ARTICLE 35 § 1 DE LA CONVENTION
STATEMENT RELATIVE TO ARTICLE 35 § 1 OF THE CONVENTION
OŚWIADCZENIE DOTYCZĄCE ART. 35 § 1 KONWENCJI

(Voir chapitre IV de la note explicative. Donner pour chaque grief, et au besoin sur une feuille séparée, les renseignements demandés sous les points 16 à 18-ci-après)

(See Part IV of the Explanatory Note. If necessary, give the details mentioned below under points 16 to 18 on a separate sheet for each separate complaint)

(Zob. Informacja wyjaśniająca. Część IV. Jeśli jest to konieczne, informacje wymienione w punktach 16-18 można przedstawić na odrębnej kartce dla każdego zarzutu z osobna).

- 16.** Décision interne définitive (date et nature de la décision, organe - judiciaire ou autre - l'ayant rendue)
Final decision (date, court or authority and nature of decision)

Ostateczne orzeczenia (data; nazwa sądu lub organu, który wydał orzeczenie; rodzaj orzeczenia)

Wyrok Sądu z dnia ... r.

Tym samym, **wszystkie skuteczne środki prawne** służące skarżącemu w przedmiotowej sprawie, odnoszące się do każdego z wyżej wskazanych zarzutów **zostały wyczerpane**.

- 17.** Autres décisions (énumérées dans l'ordre chronologique en indiquant, pour chaque décision, sa date, sa nature et l'organe - judiciaire ou autre - l'ayant rendue)
Other decisions (list in chronological order, giving date, court or authority and nature of decision for each of them)

Inne orzeczenia (proszę je wymienić w porządku chronologicznym podając dla każdego z nich datę, nazwę sądu lub organu, który je wydał, oraz rodzaj orzeczenia)

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 lutego 2010 roku (sygn. K 6/09).

Trybunał rozstrzygnął sprawę z wniosku grupy posłów o zbadanie zgodności:

- 1) preambuły ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 24, poz. 145) z art. 2, art. 10, art. 30, art. 32 i art. 45 Konstytucji;
- 2) art. 1 ustawy powołanej w punkcie 1 z art. 2, art. 10, art. 30, art. 31 ust. 3, art. 32 i art. 45 Konstytucji;
- 3) art. 2 ustawy powołanej w punkcie 1 z art. 2, art. 10, art. 18, art. 30, art. 31 ust. 3, art. 32 i art. 45 Konstytucji;
- 4) art. 3 ustawy powołanej w punkcie 1 z art. 2, art. 10, art. 30, art. 31 ust. 3 i art. 45 Konstytucji;
- 5) art. 4 ustawy powołanej w punkcie 1 z art. 2 Konstytucji;

i orzekł, iż:

- 1) art. 15b ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin jest zgodny z art. 2, art. 10, art. 30 i art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 42 Konstytucji, a także, że w zakresie, w jakim przewiduje, iż emerytura osoby, która była członkiem Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego wynosi 0,7% podstawy wymiaru za każdy rok służby w Wojsku Polskim po dniu 8 maja 1945 r. do dnia 11 grudnia 1981 r., jest niezgodny z art. 32 Konstytucji;
- 2) art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin jest zgodny z art. 2, art. 10, art. 30, art. 32 i art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 42 Konstytucji;
- 3) art. 13 ust. 1 pkt 1b ustawy wskazanej w pkt 2 zgodny z art. 2, art. 10, art. 30, art. 32 i art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 42 Konstytucji;
- 4) art. 15b ust. 1 ustawy powołanej w punkcie 2 jest zgodny z art. 2, art. 10, art. 30, art. 32 i art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 42 Konstytucji.

18. Dispos(iez)-vous d'un recours que vous n'avez pas exercé? Si oui, lequel et pour quel motif n'a-t-il pas été exercé?
Is there or was there any other appeal or other remedy available to you which you have not used? If so, explain why you have not used it.

Czy istnieją lub istniały inne możliwości odwołania się lub skuteczne środki prawne, które nie zostały wykorzystane? Jeśli tak, proszę wyjaśnić, dlaczego nie zostały wykorzystane.

Niniejszym, skarżący oświadcza, iż w przedmiotowej sprawie **nie istnieją możliwości odwołania się lub skuteczne środki prawne, które nie zostały wykorzystane.**

V **EXPOSÉ DE L'OBJET DE LA REQUÊTE ET PRÉTENTIONS PROVISOIRES
POUR UNE SATISFACTION EQUITABLE
STATEMENT OF THE OBJECT OF THE APPLICATION AND PROVISIONAL
CLAIMS FOR JUST SATISFACION
OŚWIADCZENIE DOTYCZĄCE TEGO, CZEGO DOMAGA SIĘ
SKARŻĄCY**

(Voir chapitre V de la note explicative)

(See Part V of the Explanatory Note)

(Zob. Informacja wyjaśniająca, Część V)

19. Skarżący domaga się **uznania działania Rzeczypospolitej Polskiej za naruszające Konwencję oraz nakazania usunięcia naruszenia**, a ponadto **przyznanie**, na podstawie art. 41 Konwencji słusznego zadośćuczynienia stronie pokrzywdzonej, w wysokości:

VI **AUTRES INSTANCES INTERNATIONALES TRAITANT OU AYANT TRAITÉ
L'AFFAIRE
STATEMENT CONCERNING OTHER INTERNATIONAL PROCEEDINGS
OŚWIADCZENIE DOTYCZĄCE POSTĘPOWANIA PRZED INNYMI
ORGANAMI MIĘDZYNARODOWYMI**

(Voir chapitre VI de la note explicative)

(See Part VI of the Explanatory Note)

(Zob. Informacja wyjaśniająca, Część VI)

20. Avez-vous fournis à une autre instance internationale d'enquête ou de règlement les griefs énoncés dans la présente requête? Si oui, fournir des indications détaillées à ce sujet.
Have you submitted the above complaints to any other procedure of international investigation or settlement? If so, give full details.
Czy przedstawiał Pan/przedstawiała Pani powyższe zarzuty innym organom międzynarodowym w celu zbadania lub rozstrzygnięcia? Jeśli tak, należy przedstawić wszystkie szczegóły dotyczące takiego postępowania.

Niniejszym, skarżący oświadcza, iż **powyższe zarzuty nie były kiedykolwiek przedstawiane innym organom międzynarodowym w celu zbadania lub rozstrzygnięcia.**

**VII PIÈCES ANNEXÉES
LIST OF DOCUMENTS
WYKAZ DOKUMENTÓW**

**(PAS D'ORIGINAUX, UNIQUEMENT DES COPIES)
(NO ORIGINAL DOCUMENTS, ONLY PHOTOCOPIES)
NALEŻY DOŁĄCZYĆ WYŁĄCZNIE KOPIE
DOKUMENTÓW, NIE ORYGINAŁY**

(Voir chapitre VII de la note explicative. Joindre copies de toutes les décisions mentionnées sous ch. IV et VI ci-dessus. Se procurer, au besoin, les copies nécessaires, et, en cas d'impossibilité, expliquer pourquoi celles-ci ne peuvent pas être obtenues. Ces documents ne vous seront pas retournés).

(See Part VII of the Explanatory Note. Include copies of all decisions referred to in Parts IV and VI above. If you do not have copies, you should obtain them. If you cannot obtain them, explain why not. No documents will be returned to you).

(Zob. Informacja wyjaśniająca, Część VII. Należy załączyć kopie wszystkich orzeczeń, o których mowa wyżej w Części IV i VI. Jeśli nie posiada Pan/Pani kopii, należy je wykonać. Jeżeli uzyskanie kopii nie jest możliwe, proszę wyjaśnić dlaczego. Żadne dokumenty nie będą Panu/Pani zwrócone.)

21.

- a) Pełnomocnictwo.....
- b) Kopia decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 października 2009 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej, znak ZER-SW1/66/8909/09/WA.....
- c) Kopia odwołania skarżącego do Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 listopada 2009 r. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 października 2009 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej, znak ZER-SW1/66/8909/09/WA....
- d) Kopia wyroku Sądu Okręgowego z dnia r. oddalającego odwołanie skarżącego z dnia 2 listopada 2009 r...
- e) Kopia apelacji skarżącego z dnia r. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia r. oddalającego odwołanie skarżącego z dnia 2 listopada 2009 r.
- f) Kopia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia r.....
- g) Ew. Kopia skargi kasacyjnej/ skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia skarżącego do Sądu Najwyższego z dnia r.
- h) Ew. Kopia orzeczenia Sądu Najwyższego.....
- i) Kopia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 lutego 2010 r. sygn. K 6/09.....
- j) Kopia wniosku z dnia 23 lutego 2009 r. w sprawie stwierdzenia niezgodności ustawy z Konstytucją RP.....
- k) Kopia opinii prawnej Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka w sprawie wniosku Grupy posłów z dnia 23 lutego 2009 r.
- l) Tekst ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. Nr 8, poz. 67 t.j. ze zm.)
- m) Tekst ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz.U. 2004 Nr 8, poz. 66 t.j. ze zm.)
- n) Tekst ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. Nr 24, poz. 145)

**VIII DÉCLARATION ET SIGNATURE
DECLARATION AND SIGNATURE
DEKLARACJA I PODPIS**

(Voir chapitre VIII de la note explicative)

(See Part VIII of the Explanatory Note)

(Zob. Informacja wyjaśniająca, Część VIII)

- 22.** Je déclare en toute conscience et loyauté que les renseignements qui figurent sur la présente formule de requête sont exacts.
I hereby declare that, to the best of my knowledge and belief, the information I have given in the present application form is correct.
Niniejszym oświadczam, że informacje podane w niniejszym formularzu skargi, zgodnie z moją wiedzą i przekonaniem, są prawdziwe.

Lieu/Place/Miejsce

Date/Date/Data

(Signature du/de la requérant(e) ou du/de la représentant(e))
(Signature of the applicant or of the representative)
(Podpis skarżącego/skarżącej lub reprezentanta/reprezentantki)